

† **CASIAN,**
din darul lui Dumnezeu,
Arhiepiscop al Dunării de Jos,

preacucernicilor preoți și diaconi,
cinului monahal și evlavioșilor creștini
din de Dumnezeu păzită eparhia noastră,
har, milă, bucurie, pace și sănătate
la măritul praznic al Învierii Domnului,
iar de la smerenia Noastră arhierescă binecuvântare.

Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!

„Astăzi toate s-au umplut de lumină:
Și cerul, și pământul,
Și cele de dedesubt.
Deci, să prăznuiască toată firea
Învierea lui Hristos,
Întru care S-a preamărit!“¹.

Iubiți frați și surori
în Hristos Domnul Cel înviat din morți,

Învierea Mântuitorului este biruința asupra morții, zdrobirea zăvoarelor întunericii, care-i ținea legați în iad pe urmașii lui Adam și ridicarea celor adormiți din stricăciune la viață. De aceea, noi prăznu-

1. Canonul pascal, Cântarea a III-a, în *Penticostar*, E.I.B.M.B.O.R., București, 1999, p. 16.

im astăzi, împreună cu toată Biserica drept-măritoare a Domnului, în comuniune și în unitate sfântă „*omorârea morții, sfărâmarea iadului și începătura altei vieți, veșnice și, săltând, lăudăm pe Pricinuitorul Cel binecuvântat, Dumnezeuul părinților noștri și preaslăvit*“.²

Sfânta Biserică ne arată care este diferența dintre viziunea luminoasă asupra vieții și rătăcirea în întuneric, tocmai pentru a ne deschide mințile, spre a primi duhovnicește, prin credință și prin simțirile curățite de gândurile întunecoase, puterea vindecătoare de frica morții, pe care o percepem, omenește, ca disperare și durere, dar și ca despărțire de semenii noștri dragi.

„*Cât este de sfântă, cu adevărat, și întru totul prăznuită această noapte de mântuire și strălucită, mai înainte vestitoare fiind a zilei celei purtătoare de lumină, a Învierii, în care Lumina cea fără de ani, din mormânt cu trupul, tuturor a strălucit*“³.

Dar această realitate de ordin duhovnicesc este ajutată să se manifeste real în noi și între noi, mai ales prin prezența noastră, de Sfintele Paști, atât de numeroasă, la toate bisericile din orașe și de la sate, cu dorința arzândă în inimi de a primi *Lumina*!

Deși lumina se odihnește în lumânarea ce-o purtăm în mâini și strălucește în chip văzut, ea vine, tainic, ca dar, de la Sfântul Mormânt al Mântuitorului, de la Ierusalim! Dintr-o singură flacără, lumina lui Hristos, venită de sus, printr-o cerească binecuvântare, se oferă, în foarte scurt timp, tuturor, în tot pământul. Tot astfel, de la toate sfintele altare, de la făclia pascală a sfințitului slujitor, primim în chip văzut aceeași lumină! Ea este darul Învierii Celui Nevăzut, este prezența Mântuitorului înviat, Hristos, „*Lumina lumii*“⁴!

Astfel înțelegem sensul adânc al trecerii Domnului prin moarte la viață, după cum în întunericul nopții fiind, noi trecem acum direct la Ziua Învierii, la „*Paștile cele preacinstite, Paștile, Hristos Izbăvito-*

2. Canonul pascal, Cântarea a VII-a, în *Penticostar*, ed. cit., p. 20.

3. *Ibidem*, p. 21.

4. Ioan 8, 12.

*rul; Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile care sfințesc pe toți credincioșii*⁵.

Luminați de Dumnezeu slujitori sfințiți, frați creștini,

Veniți, așadar, cu toții, dis-de-dimineată, să gustăm din cupa sfântă a vieții celei fără de moarte, băutura cea vindecătoare de durerile și de bolile noastre sufletești și trupești, căci, mai pronunțat decât la orice alt moment din existența noastră, după zilele postirii, înmuguresc și în noi semnele primăvăratice ale regenerării noastre. Atât sufletește, cât și trupește, avem nevoie de medicamentul nemuririi oferit de Hristos, Doctorul și Domnul nostru, Care prin Învierea Sa din morți a distrus cauza bolilor, păcatul, prin care a intrat în lume moartea, cum ne arată atât de lămuritor Sfântul Apostol Pavel: „*Plata păcatului este moartea*”⁶ și, așa cum cei din Adam mor, tot astfel, cei care cred în Hristos înviază cu El, căci moartea nu-i mai stăpânește.

Așa cum arată Sfântul Grigorie Palama, „*ducem o viață care este prada multor rele și nenorociri. Boala este, deci, ca un drum scurt și greu, în care păcatul a dus neamul omenesc, iar capătul acestui drum, limita sa ultimă, este moartea*”⁷.

Dar precum în Adam, arată Sfântul Chiril al Alexandriei, „*natura omului s-a îmbolnăvit de stricăciune, așa în Hristos, ea și-a redobândit sănătatea*”⁸.

Așadar, Învierea Mântuitorului devine, pentru fiecare credincios, învierea din boala și din suferințele care, uneori, contribuie la moartea sufletească, mai greu de purtat în lume chiar decât moartea trupească.

5. Utrenia Învierii, stihiră la Laude, în *Penticostar*, ed. cit., p. 23.

6. Romani 6, 23.

7. Sfântul Grigorie Palama, *Omilia XXXI*, în P.G. 151, col. 388 BC, 1865.

8. Sfântul Chiril al Alexandriei, *Comentariu la Epistola către Romani*, în P.G. 74, col. 789 B, 1863.

De aceea ne rugăm adesea Domnului ca, mai înainte de a ne învia cu trupul, să ne învieze aici, în viața pământească, din moartea sufletească a păcatului. Așa întărește acest adevăr și Sfântul Ioan Gură de Aur, care spune că, prin Învierea Sa, Domnul „*a înviat împreună cu Sine lumea. Adică El a înviat rupând legăturile morții și pe noi toți ne-a înviat, dezlegând lanțurile păcatelor.*”⁹.

O Înviere ca aceasta este tămăduire de păcate, căci „*mult mai mare lucru este a ne izbăvi de păcate, decât a vedea trupul înviat*”¹⁰. Astfel înțelegem mult mai bine semnificația icoanei Învierii, prin Chipul Mântuitorului luminos, ca Doctorul cel Mare, înveșmântat în lumină, Care coboară la iad și, cu propriile Sale mâini, ridică din moarte la viață pe protopărinții noștri.

De aceea, la botez toți coborâm cu Domnul în mormântul lichid al izbăvirii de păcate și ne ridicăm prin brațele Sale, împrumutate de la preot, înviați la viața curată și luminoasă.

Mai ales în Postul Paștilor am continuat, pe „cărarea mântuirii”, lupta cu păcatele, prin „*baia nașterii celei de-a doua*”¹¹ – Sfânta Spovedanie, precum Domnul ne-a arătat pildele curățirii și învierii din boala sufletească, prin femeia cea mult greșită, care cu lacrimile ei I-a spălat picioarele și cu părul capului ei I le-a șters. Tot astfel, am înțeles mai concret sensul spălării, de către Hristos Domnul, înaintea Cinei celei de Taină, a picioarelor Apostolilor, pentru a-i curăți de „praful” păcatelor, dar și pentru a le preda înțelesul duhovnicesc al întoarcerii noastre din calea păcătuirii spre casa iertării părintești.

Acesta este și scopul Învierii Mântuitorului: vindecarea de boala sufletului, care este păcatul, și trăirea vieții în lumina virtuților, a dreptei credințe și a faptelor milostive și izvorâtoare de putere

9. Sfântul Ioan Gură de Aur, *Cuvânt la Sfintele Paști*, în vol. „Predici la sărbători împăratești și cuvântări de laudă la sfinți”, E.I.B.M.B.O.R., București, 2002, p. 153.

10. Idem, *Cuvânt la Înviere*, în vol. *cit.*, p. 144.

11. Tit 3, 5.

duhovnicească în fața tuturor ispitelor, încercărilor, suferințelor și înstrăinărilor. A trăi în lumina Învierii înseamnă a gusta real din bucuria și din belșugul vieții pașnice, armonioase, în comuniune, în solidaritate și în frățietate.

Trei mari sărbători din luminoasa perioadă pascală ne ajută să ne întărim sufletește și trupește, oferindu-ne medicamentele speranței și ale demnității, în fața tuturor neputințelor.

În vinerea Săptămânii Luminate primim medicamentul însănătoșirii din „*fântâna cea pururea neseacă și înviorătoare, pe Dumnezeiescul Izvor din care tâșnesc șuvoaie de apă (...) putere neîmpuținată și cu adevărat fără de moarte, care rouează arătat inimile celor binecredincioși.*”¹². Este darul Maicii Domnului, Doctorul neadormit, izvor de tămăduiri pentru toată lumea.

În Duminica a IV-a după Sfintele Paști coborâm la scaldătoarea Vitezda cu toți cei bolnavi și mărturisim: „*Ca un mort neîngropat fiind slăbănogul, văzându-Te pe Tine a strigat: Miluiește-mă, Doamne! că patul meu mormânt s-a făcut mie. Care-mi este folosul vieții? Scaldătoarea oilor nu-mi este de ajutor, căci nu am pe nimeni care să mă arunce, când se tulbură apele. Ci la Tine vin, Izvorule al tămăduirilor, ca și eu, împreună cu toți, să strig: Atotputernice, Doamne, slavă Ție!*”¹³.

De asemenea, în Duminica a VI-a ne întâlnim cu o nouă mărturie a învierii din boala orbirii și a luminoasei vindecări a unui orb din naștere, pentru a înțelege că Învierea Mântuitorului este atingerea Sa de ochii întunecați ai păcătuirii și puterea tămăduitoare de a-L vedea real pe Hristos, Doctorul nostru, Care ne cheamă să-I urmăm exemplul în viața de zi cu zi. După primirea luminii în ochii săi, orbul din naștere s-a întărit în credință și a împlinit porunca lui Hristos, mărturisindu-L în lume ca Doctor și Mântuitor al sufletelor noastre.

12. Sedealună la Utrenia din vinerea Săptămânii Luminate, în *Penticostar*, ed. cit., p. 47.

13. Stihiră la Vecernia Mare a Duminicii Slăbănogului, în *Penticostar*, ed. cit., p. 131.

Mai pronunțată este, în anul acesta 2012, prezența vindecătoare a Mântuitorului în „*spitalul obștesc al sufletelor noastre*”¹⁴, Biserica, prin descoperirea darurilor și a medicamentelor spirituale, prin săvârșirea frecventă a Tainei Sfântului Maslu și prin îngrijirea bolnavilor, prin înțeleapta hotărâre a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, ca mărturie a luminoasei trăiri în spațiul Învierii Domnului, în fiecare clipă a vieții noastre.

Sunt impresionante, mai ales în Postul Paștilor și în Arhiepiscopia noastră, mărturiile învierilor sufletești ale noastre, ale tuturor celor care săvârșim sau participăm cu evlavie și credință la Taina Sfântului Maslu.

Rugăciunile și semnele dragostei arătate de Dumnezeu prin sfințiții slujitori din biserici și mănăstiri, de la capelele spitalelor sau din casele credincioșilor bolnavi, sunt șanse reale de vindecare sufletească și de înviere din boala păcatului. Așa se naște speranța în lupta cu răul și cu boala și, astfel, primim și ajutorul prin iubirea milostivă a Domnului, dar și prin generozitatea și bunătatea slujitorilor, ale medicilor și ale jertfelnicilor și evlavioșilor creștini!

Preaiubiților,

Scrisoarea noastră îndătinată de la Praznicul Sfințelor Paști este o modestă mărturie a bunătăților covârșitoare ale Mântuitorului Înviat din morți, Care ne cheamă pe noi, fiii Săi, din Biserica Sa de la Dunărea de Jos, la însănătoșire sufletească și trupească, dar și la mai multă iubire milostivă, care este untdelemnul faptelor bune, din care izvorăște lumina propriei noastre învieri la o viață mai bună pentru noi toți.

Cât de luminoase sunt, în acest sens, îndemnurile pe care le primim și le oferim tuturor în ziua Învierii de la „florile” primăverii duhovnicești ale societății noastre, elevii și tinerii, care frecventează ora de

14. Sfântul Vasile cel Mare, *Tâlcuire la Psalmi*, în vol. „Omilii la Hexaameron. Omilii la Psalmi. Omilii și cuvântări”, în col. P.S.B., nr. 17, E.I.B.M.B.O.R., București, 1986, p. 183.

religie în școli și aplică armonios în familie, în biserică și în lume faptele credinței. Iată doar câteva astfel de mărturii pascale, de suflet:

„Consider că reuniunea familiei în ziua de Paști este una dintre cele mai importante caracteristici (ale sărbătorii Învierii Domnului – s.n.). Mergem la biserică să ne curățăm de păcate, să uităm de suferință și de probleme și să putem medita în liniște (la sensul vieții – s.n.)”¹⁵.

„Mulți oameni nu cunosc cu adevărat sărbătoarea Paștilor (...) Adevărata sărbătoare a Învierii Domnului constă în mărturisirea păcatelor și împărtășirea cu Sfântul Trup și Sânge al lui Hristos, pentru a-L slăvi pe Dumnezeu cu sufletul curat”¹⁶.

„Observăm că această sărbătoare este în concordanță cu natura. Cum primăvara, întreaga natură revine la viață, tot așa și Dumnezeu, prin Fiul Său, a dorit să aducă popoarele la credința cea adevărată și trebuie să iubim această luminare sufletească și să credem (în El – s.n.). Noi, credincioșii, așteptăm această sărbătoare luminată, în post și rugăciune, cu scopul mântuirii în lumina lui Hristos”¹⁷.

„Prin Înviere, natura recapătă culoare, sufletul omului este din nou salvat din negura păcatului de Preabunul Dumnezeu. În această perioadă a Sfințelor Paști, gândurile noastre se înaripează către cer și dincolo de cer. De asemenea, în această perioadă, strălucirea Sfintei Învieri se oglindește peste natură, iar sufletul omului este scaldat de o liniște și de o mângâiere imposibil de exprimat în cuvinte; sufletului i se aprinde lumina înțelegerii și se scurg lacrimile bucuriei pentru primirea Sfintei Lumini a Sfintei Învieri. Nu poate fi cuprins duhul Sfințelor Paști fără a fi simțit și nu poate exista omul fără Sfânta Înviere și Dumnezeu”¹⁸.

15. Daliah Amayreh, clasa a XII-a D, Liceul de Artă „Dimitrie Cuclin” – Galați.

16. Ștefana Lepădatu, clasa a IX-a A, Liceul de Artă „Dimitrie Cuclin” – Galați.

17. George-Ionuț Vârban, clasa a XI-a A, Liceul de Artă „Dimitrie Cuclin” – Galați.

18. Iustina Buznea, clasa a XI-a A, Liceul de Artă „Dimitrie Cuclin” – Galați.

„Pentru noi, mireni, această sărbătoare ar trebui să ne îndrepte și să ne călăuzească pe drumul cel plăcut și duhovnicesc, pentru a avea fiecare o viață mai bună, trăită în liniște, în pace și în iubire față de Dumnezeu și față de semenii”¹⁹.

Acestea sunt și gândurile, doririle și feliicitările Noastre către toate sufletele creștinești, din toate comunitățile orașelor, satelor și din casele binecredincioșilor slujitori ai sfintelor altare, ale iubitorilor credincioși și credincioase de aici sau plecați temporar în străinătate.

Să mărturisim cu toții binefacerea și luminoasa lucrare vindecătoare de suflete și de neputințe omenești a Învierii Domnului și, cu sănătate, cu pace și în iubire frățească și milostivă, așa să zicem:

Hristos a înviat!
Adevărat a înviat!

*Al vostru de tot binele doritor
și către Domnul rugător,*

+Cașian

Arhiepiscopul Dunării de Jos

19. Gianina-Maria Selcu, clasa a IX-a A, Liceul de Artă „Dimitrie Cuclin” – Galați.